

Arrest

nr. 55 828 van 10 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 16 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DER HASSELT, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanees afkomstig uit het Noordelijk deel van de gemeente Mitrovica, Kosovo. Op 11 oktober 2004 diende u een eerste asielaanvraag in. U verklaarde dat u Kosovo verlaten had omwille van de slechte veiligheidssituatie voor etnische Albanezen in het Noorden van Mitrovica waar Serviërs in de meerderheid zijn. U zou sinds juni 1999 elders in Kosovo verbleven hebben. Uw ouders werden in 2000 aangevallen door Serviërs in hun woning waarna ze verplicht waren om elders in Kosovo te gaan wonen. Uw ouderlijke woning werd daarna ingenomen door een Serviër. Op 11 oktober 2004 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf. Op 20 december 2004 werd deze weigeringsbeslissing door het Commissariaat-generaal bevestigd omdat uw asielaanvraag kennelijk ongegrond was. Uzelf verbleef immers tussen 1999 en 2004 in het Zuiden van Mitrovica en andere delen van Kosovo en u kende er geen concrete problemen, noch met uw autoriteiten noch met medeburgers. De overige door u aangehaalde motieven waren

van socio-economische aard. Uw beroep tot nietigverklaring van deze beslissing werden bij arrest van 25 januari 2010 door de Raad van State verworpen. Op 16 september 2010 diende u een tweede asielaanvraag in. U beschikt niet over nieuwe elementen. U verklaarde dat de situatie in het Noorden van Mitrovica nog steeds niet gestabiliseerd is en dat u ondertussen goed geïntegreerd bent in België. U beschikt over een kopie van een geboorteakte afgeleverd in Mitrovica op 21 maart 1977 en een kopie van een rijbewijs afgeleverd in Mitrovica op 8 april 1998.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten ten aanzien van u niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag een bevestigende beslissing van weigering van verblijf nam op basis van het feit dat u sinds 1999 tot aan uw vertrek naar België elders in Kosovo verbleef en er geen concrete problemen kende noch met uw autoriteiten noch met medeburgers. In het kader van uw tweede asielaanvraag bracht u geen nieuwe elementen of documenten aan die deze eerdere weigeringsbeslissing kan doen wijzigen. U stelde dat u zich niet in Kosovo kunt vestigen buiten Noord-Mitrovica omdat u er niets heeft en ook geen banden heeft met andere plaatsen in Kosovo en omdat u niet weet waar uw familie verblijft. Bovenstaande is echter een probleem van familiale en socio-economische aard dat als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Bijkomend haalde u aan dat u lijdt aan trauma's waardoor u niet zou kunnen terugkeren (CGVS, p. 2). In het kader van uw eerste asielaanvraag maakte u hier echter geen enkele melding van. U werd bovendien nooit medisch behandeld hiervoor en er werd nooit een diagnose gesteld (CGVS, p. 2). Met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie voor etnische Albanezen in Kosovo dient gewezen te worden op de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie als bijlage in het administratieve dossier werd gevoegd. Hieruit blijkt immers dat wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2010 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht besteedt wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2010 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Ten slotte dient toegevoegd te worden dat u Kosovo heeft verlaten voor de onafhankelijkheidsverklaring op 17 februari 2008. In dit verband dient opgemerkt te worden dat u, volgens de info waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie als bijlage in het administratieve dossier werd gevoegd, het Kosovaars staatsburgerschap probleemloos kan verkrijgen. Krachtens artikel 29 van de nationaliteitswet van Kosovo, die in werking is getreden op 16 juni 2008, kan elke persoon die op 1 januari 1998 in het bezit was van de nationaliteit van de Federale Republiek Joegoslavië en die op die datum zijn gewone verblijfplaats had in Kosovo, burger zijn van de Republiek Kosovo. De betrokkenen die aan deze voorwaarden voldoen, kunnen volgens artikel 28 van de nationaliteitswet van Kosovo om hun inschrijving in het register van de burgerlijke stand van Kosovo vragen, en dit onafhankelijk van hun huidige verblijfplaats en hun huidige nationaliteit. U verklaarde in dit verband dat u tot na juni 1999 een inwoner was van Mitrovica, Kosovo. Daarna zou u tot uw vertrek in 2004 in verschillende andere steden in Kosovo hebben gewoond (CGVS eerste aanvraag, p. 3). Bijgevolg bevindt u zich in de hiervoor beschreven situatie om het Kosovaars staatsburgerschap te verkrijgen.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Deze bevestigen enkel uw identiteitsgegevens, welke niet betwist worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de motiveringsverplichting, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker meent, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing is opgemerkt, dat de door hem aangehaalde problemen wel degelijk ressorteren onder de Vluchtelingenconventie en van aard zijn om hem het statuut van vluchteling toe te kennen. Verzoeker stelt dat hij wel degelijk twee nieuwe stukken heeft aangebracht, met name zijn geboorteakte, afgeleverd in Mitrovica op 21 maart 1977 en een kopie van zijn rijbewijs, afgeleverd in Mitrovica op 8 april 1998.

Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal zich baseert op algemene rapporten om te stellen dat de door hem aangehaalde feiten en elementen niet kunnen leiden tot de toekenning van het statuut van vluchteling of subsidiaire bescherming. Volgens verzoeker haalt de bestreden beslissing allerhande rapporten aan die stellen dat de situatie in Kosovo niet zo slecht is als verzoeker beweert. Verzoeker voegt in bijlage stukken toe waaruit het tegendeel blijkt. Verzoeker ziet niet in waarom de rapporten van verwerende partij voorrang zouden hebben op deze die hij zelf bijbrengt. Verzoeker meent dat moeilijk kan worden volgehouden dat Kosovo een land is waar een correct beleid wordt gevoerd. Verzoeker verwijst naar een rapport van Europese waarnemers met betrekking tot de verkiezingen van 13 december 2010 en meent dat alles erop wijst dat Kosovo tot op heden nog geen stabiliteit kent. Verzoeker meent dat de informatie waarnaar de bestreden beslissing verwijst geen bewijs uitmaakt van het goed functioneren van de Kosovaarse politie in haar bescherming. Verzoeker stelt nog dat hij geen weet heeft waar zijn familie op heden verblijft en dat zijn ouderlijk huis in Mitrovica in het jaar 2000 werd ingenomen door een Serviër.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat hij wel degelijk geïdendeerd wordt in Mitrovica, gelet op het feit dat hij etnisch Albanees is. Verzoeker verwijst hiervoor naar de inhoud van zijn eerste asielaanvraag. Verzoeker stelt dat hij wel degelijk zijn land verliet uit vrees voor vervolgingen zoals bedoeld in artikel 1 §A van de Conventie van Genève.

In een derde middel voert verzoeker een schending aan van artikel 48/4. Verzoeker meent dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst hij een reëel en persoonlijk risico loopt op ernstige schade. Bij een terugkeer zal verzoeker niet kunnen rekenen op de bescherming van de plaatselijke autoriteiten. Het aantonen van een algemene situatie die bedreigend is voor de bevolking van een land of regio is voldoende om tot de subsidiaire bescherming te kunnen besluiten. De subsidiaire beschermingsstatus werd dan ook ten onrechte geweigerd aan verzoeker. Hij meent immers dat het tegendeel blijkt uit het verslag van de Europese Commissaris van de Raad van Europa voor de Rechten van de Mens. Verzoeker stelt dat in voormeld verslag te lezen valt dat er een grote vijandigheid was waar te nemen in november 2005 tussen Albanezen en Serviërs. In november 2008 uitte het adviserend comité zijn bezorgdheid aangaande de grote verdeeldheid bij de Kosovaarse bevolking tussen de verschillende etniën, wat werd veruitwendigd in een gewelddadig klimaat en een zeer lage tolerantiegrens. Verzoeker voegt hierbij nog een verslag van juli 2009 van het forum refugiés waarvan de inhoud als integraal behorende tot het verzoekschrift kan worden beschouwd.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 juli 1991 alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De eerste asielaanvraag van verzoeker werd afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf op 20 december 2004. Er werd immers vastgesteld dat verzoeker van 1999 tot aan zijn vertrek naar België elders (dan in Noord-Mitrovica) in Kosovo verbleef en er geen concrete problemen kende noch met de autoriteiten, noch met zijn medeburgers. Het beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing werd door de Raad van State verworpen op 25 januari 2010. De motieven van deze beslissing kunnen bijgevolg niet langer betwist worden. Verzoekers poging in onderliggend verzoekschrift om de motieven van de bestreden beslissing die in het kader van de eerste asielaanvraag werden genomen te weerleggen zijn dan ook niet dienstig in het kader van onderhavig beroep. De bevoegdheid van de Raad is in casu beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen én de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst, alsmede van de aanvraag om toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker brengt geen nieuwe elementen aan maar verklaart dat de situatie in Noord-Mitrovica nog steeds niet gestabiliseerd is. Hij brengt tevens een kopie van een rijbewijs en een kopie van een geboorteakte bij. Verzoeker verklaart eveneens dat hij zich niet elders in Kosovo kan vestigen dan in Noord-Mitrovica omdat hij er niets heeft, geen banden heeft met andere plaatsen en omdat hij niet weet waar zijn familie verblijft.

Verzoekers documenten, kopie van een rijbewijs en kopie van zijn geboorteakte werpen geen ander licht op de motieven reeds vastgesteld bij de eerste beslissing. Daargelaten de vaststelling dat de neergelegde documenten slechts fotokopieën zijn, kan worden opgemerkt dat deze documenten enkel bijdragen tot de bevestiging van verzoekers identiteit die nooit ter discussie heeft gestaan. De redenen tenslotte die verzoeker opgeeft waarom hij zich niet buiten Noord-Mitrovica kan vestigen zijn problemen van familiale en socio-economische aard die niet als dusdanig ressorteren onder het toepassingsgebied van de vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Hoe dan ook worden deze verklaringen tegengesproken door de feitelijke gegevens van het dossier. Verzoeker verklaarde immers zelf bij zijn eerste asielaanvraag van 1999 tot aan zijn vertrek naar België (probleemloos) in Zuid-Mitrovica en in andere delen van Kosovo te hebben gewoond.

Verzoeker verwijst naar rapporten die onder meer de situatie in 2005 beschrijven en bijgevolg volledig achterhaald zijn door de actuele rapporten toegevoegd aan het administratief dossier. Waar verzoeker verwijst naar het verslag van 'Forum des Réfugiés' waarvan *"de inhoud als integraal behorende tot huidig verzoekschrift kan beschouwd worden"* merkt de Raad op dat dit geenszins wordt betrokken op de persoonlijke situatie van verzoeker. Verzoekers verwijzing naar algemene rapporten volstaat immers niet om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS van 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS van 15 december 2004, nr. 138.480).

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER